3.2. Müşriklerin İslam Davetine Karşı Çıkma Sebepleri

Müşrikler, artık Hz. Muhammed'in (s.a.v) İslam'ı yaymasının büyük tehlike olduğunu Mekke Şehir Devleti'nin maddi menfaatlerine engel oluşturduğunu iddia etmeye başladılar. Çünkü Hz. Muhammed'in (s.a.v) İslam'a davetiyle ellerindeki güçleri yitirebilecekleri kaygısını taşıyorlardı. İslam'ın, Kâbe'den putların kaldırılmasını emrettiği için putlar sebebiyle elde ettikleri ticari menfaatlerinin, dolayısıyla en önemli geçim kaynaklarından birinin engelleneceğinden korkuyorlardı. Ayrıca yeni din adaleti emrediyor, haksızlığa karşı helal kazancı öğütlüyordu. Müşrikler, dinî ve ticari bir merkez olduğu için Mekke'de birçok illegal maddi kazancın yok olacağından da korkuyorlardı. Ayrıca İslam, birtakım cahiliye geleneklerine son vermeyi öngürdüğü için endişe verici bulunuyordu. Atalarından devraldıkları inanç varken yeni bir dine inanmaya da gerek yoktu. Var olan düzenin bozulacağı endişesine kapılmışlardı.

---

17. İbni Hişam, es-Siretü'n- Nebeviye, C 1, s.283–284.

Ayrıca müşrikler gözle görülmeyen bir ilâhın var olsa bile tek olabileceğine inanmak istemiyorlardı. Onlara göre Allah putlarına ruh vermiş ve tanrılar karşılarında duruyordu. Yeni din bu putları yok sayıyor ve tek bir ilâhın olduğunu, bu ilâhın görünmediğini, herşeyi bilip duyduğunu söylüyordu. Oysa atalarından bu zamana kadar hiç böyle bir şey duymamışlardı.

Diğer yandan kendilerine hizmet eden kölelerle nasıl olurda eşit olabilirlerdi. Yüzyıllardır köleleri hep kendilerine hizmet için kullanmışlardı. Oysa İslam köleleliğe karşı çıkıyordu. Bu, atalarından gelen geleneklere aykırıydı. Ancak müşrikler, köleleri de dahil her geçen gün İslamı seçenlerin sayısının artışını kaygı ve endişe ile izliyordu.

Müşrikler müslümanları günlerce aç ve susuz bırakmak, hapsetmek, zincire vurmak, bayıltıncaya kadar dövmek, boyunlarına ve ayaklarına ip takıp sürüklemek gibi korkunç işkenceleri vicdansızca uyguladılar.